

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/181/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113228066
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113228066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobkyne: maloletá A. M., narodená XX.X.XXXX, bytom G. XX, zastúpená zákonnou zástupkyňou, matkou A. M., narodenou X.X.XXXX, bytom G. XX, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., Heydukova 12, Bratislava, IČO: 47 234 318, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia 2 797 eur a zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 9 085 eur s príslušenstvom, na odvolanie oboch strán proti rozsudku Okresného súdu Bratislava č.k. 4C/162/2013-193 zo dňa 14.8.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ktorou uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 5 451 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 5 502 eur od 30.6.2013 do 18.2.2015, p o t v r d z u j e .

V časti náhrady trov konania m e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobkyni priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov konania.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zapltenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 2 797 eur, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni zvýšenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia 5 451 eur spolu s úrokom z omeškania 8,50% ročne zo sumy 5 502 eur od 30.6.2013 do 18.2.2015, žalobu vo zvyšku zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou z 21.8.2013 domáhala od žalovaného náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len "náhrada za SSU") podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 437/2004 Z. z.") vo výške 18 864 eur s úrokom z omeškania 8,50%, z toho zo sumy 12 576 eur od 15.6.2013 do zapltenia, ktoré zodpovedá základnému bodovému ohodnoteniu SSU 800 bodov (stanovených ošetrovujúcim lekárom žalobkyne Doc. MUDr. M. H., CSc., prednostom KDCH DFNSP Bratislava, v posudku o SSU z 19.10.2012) x 15,72 eura (2% z priemernej mesačnej mzdy za rok 2011 v zmysle ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z.) a zvýšeniu náhrady za SSU podľa

ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. (50% zo sumy 12 576 eur) o 6 288 eur, odvodzované zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 381/2001 Z. z.").

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že X.X.XXXX, približne o 13.32 hod., viedol vodič M. M., nar. XX.X.XXXX, motorové vozidlo zn. Hyundai Lantra, EČV: Z.-XXXBF po požití alkoholických nápojov po miestnej komunikácii v obci C. a v ľavotočivej zákrute pri dome č. XXX vyšiel s vozidlom mimo vozovku vpravo a narazil do múru oplotenia. Vo vozidle sedela v detskej sedačke na zadných sedadlách maloletá žalobkyňa, pri dopravnej nehode utrpela závažné poranenia, v dôsledku ktorých bola ústavne hospitalizovaná a musela sa podrobiť liečbe. Úraz bol nahlásený žalovanému ako poisťovateľovi, ktorý túto poisťnú udalosť viedol pod č. XXXXXXXXXXXX. Rozsudkom Okresného súdu Senica zo 14.2.2012 sp. zn. XT/XXX/XXXX bol M. M. odsúdený za trestný čin ublíženia na zdraví v zmysle ustanovenia § 157 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len "TZ"). Podľa správy Slovenskej kancelárie poisťovateľov bolo osobné motorové vozidlo zn. Hyundai Lantra, EČV: Z.-XXXBF poistené v čase dopravnej nehody žalovaným ako poisťovateľom, z čoho súd prvej inštancie vyvodil pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v tomto spore.

4. Podľa zistení v konaní žalobkyňa mala v čase dopravnej nehody iba 3 roky, predtým nemala žiadne zdravotné problémy, plnohodnotne a aktívne prežívala svoj život spôsobom zodpovedajúcim jej veku. Úraz vážnym spôsobom zasiahol do jej spôsobu života. Trvalé následky výrazným spôsobom znížili kvalitu života žalobkyne a spôsobili, že po nehode sa stala obmedzenou prakticky v každej oblasti života. Výzvou z 13.11.2012 si žalobkyňa uplatnila u žalovaného nárok na náhradu SSU 12 576 eur. Uplatnený nárok zodpovedal základnému bodovému ohodnoteniu SSU na 800 bodov (položka 253 - Vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy = 450 bodov a položka 271 - Traumatická porucha oko-hybných nervov alebo oko-hybných svalov a porucha binokulárneho videnia = 350 bodov) stanovených ošetrojúcim lekárom žalobkyne Doc. MUDr. M.D. H., CSc., prednostom KDCH DFNSP Bratislava (ďalej len "ošetrojúci lekár") v posudku o SSU z 19.10.2012; bodovému ohodnoteniu v posudku o SSU z októbra 2012 zodpovedá suma 15,72 eur (2% z priemernej mesačnej mzdy za rok 2011). Žalovaný odmietol návrh žalobkyne na uzavretie dohody o náhrade za SSU zvýšenej o 50%, t. j. o sumu 6 288 eur v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. Žalovaný listom z 24.1.2013 k uplatneným nárokom žalovanej oznámil, že jej nemôže poskytnúť poisťné plnenie, pretože nepreukázala nárok a rozsah poisťného plnenia na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.; vyzval ju na predloženie dokladov, bez ktorých nie je možné ukončiť likvidáciu poisťnej udalosti, a to lekárskeho posudku o bolestnom a o SSU vypracovaného posudzujúcim lekárom v súlade s ustanovením § 2 ods. 3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z. z. a kópie zdravotnej dokumentácie z celého liečenia následkov úrazu a duševných porúch. Žalobkyňa v liste žalovanému z 3.6.2013 uviedla, že predložený lekársky posudok o bolestnom a SSU z 19.10.2012 vypracovaný ošetrojúcim lekárom spĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom a pripojila časť zdravotnej dokumentácie. Následne žalovaný listom zo 14.6.2013 opätovne oznámil žalobkyňi, že jej nemôže poskytnúť poisťné plnenie, s odkazom na ustanovenia § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Podľa neho žalobkyňa riadne nepreukázala nároky na náhradu škody, pretože ňou predložený lekársky posudok z 19.10.2012 nebol vypracovaný lekárom, ktorý ju naposledy liečil v súvislosti s predmetným poškodením zdravia, nakoľko ani z predloženej zdravotnej dokumentácie nevyplýva, že by ošetrojúcim lekárom bol MUDr. O. N., ktorého odtlačok pečiatky a podpis sa nachádzajú na lekárskom posudku o bolestnom a o SSU z 19.10.2012 (§ 7 v spojení s § 2 ods. 3 písm. d) zákona č. 437/2004 Z. z.) a namietal aj zistenú položku 253 - Vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy, nakoľko ide o psychickú poruchu a na jej hodnotenie nie je kompetentný lekár z odboru traumatológia, ktorý vypracoval žalobkyňou predložený lekársky posudok.

5. Znaleckým posudkom č. 12/2015 zo 16.1.2015 vypracovaným znaleckou organizáciou forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s. r. o., na základe súdom nariadeného znaleckého dokazovania (uznesením č. I. 87), bolo SSU žalobkyne vzniknuté úrazom pri dopravnej nehode podľa zákona č. 437/2004 Z. z. ohodnotené na 1 150 bodov, a to: za položku č. 271 - Traumatická porucha oko-hybných nervov alebo oko-hybných svalov a porucha binokulárneho videnia 350 bodov, zvýšených o 100% podľa § 10 ods. 4 zákona na 700 bodov (zvýšené vzhľadom k veku poškodenej v dobe škodovej udalosti); za položku č. 284c - Nedoslýchavosť jednostranná, ťažká, vľavo 120 bodov, zvýšených o 100% podľa § 10 ods. 4 zákona na 240 bodov; za položku č. 276b - Ptóza hornej mihalnice na jednom

oku u ženy, vľavo 75 bodov, zvýšených o 100% podľa § 10 ods. 4 zákona na 150 bodov; a za položku č. 432a - Plošné jazvy 30 bodov, zvýšených o 100% podľa § 10 ods. 4 zákona na 60 bodov. Znalci vyšetrením žalobkyne nezistili žiadne preukázateľné trvalé psychické následky vzniknuté v priamej súvislosti s úrazom zo 7.1.2011. Uviedli, že žalobkyňa utrpela aj úraz hlavy s malým pomliaždením mozgu v ľavej čelovej oblasti, s opuchom mozgu s nutnosťou zavedenia snímača vnútrolebkového tlaku, úrazom bol zasiahnutý vyvíjajúci sa mozog dieťaťa, ide o dieťa ženského pohlavia, ktoré má viditeľný trvalý handicap v oblasti tváre a zmyslový handicap. Nevylúčili, že pórakové duševné a mozgové poruchy môžu mať nepriaznivý dosah na jej spoločenské uplatnenie a môžu sa prejavíť aj s dlhším časovým odstupom od úrazu (až do ukončenia dospievania). V čase vypracovania posudku nebolo podľa nich možné objektívne zhodnotiť, aká je celková vulnerabilita poškodenej, aká bude intenzita budúcich protektívnych faktorov a jej adaptačný potenciál. Brali do úvahy to, že v detskom veku pri vývine centrálného nervového systému je podstatným faktorom aj neuroplasticita mozgu. Uviedli, že akýkoľvek odhad, hodnotenie, alebo prognózovanie pórakových duševných a mozgových porúch u poškodenej by bolo len špekulatívne a neobjektívne. Konštatovali, že žalobkyňa v plnohodnotnom prežívaní jej života (osobného, rodinného, spoločenského, kultúrneho a športového) zásadným spôsobom obmedzuje škúlenie (zabíhanie) pravého oka s poklesom pravého horného viečka a s dvojitým videním a ťažká nedoslýchavosť ľavého ucha. Žalobkyňa v čase vypracovania posudku netrpela bolesťami, v budúcnosti však bude obmedzená pri povolaniach, ktoré vyžadujú bezchybný zrak (vrátane práce na počítači), bezchybný sluch a neporušený vzhľad tváre. Viditeľný trvalý handicap v oblasti tváre a zmyslový handicap sú trvalými následkami a môžu mať v budúcnosti negatívny dosah na jej psychické prežívanie, a to najmä v období dospievania.

6. Žalovaný akceptoval znalcami stanovené bodové ohodnotenie SSU (1 150 bodov) a 18.2.2015 žalobkyňu uhradil poisťné plnenie 18 169,20 eura. Výška odškodnenia pri 1 150 bodoch zodpovedá sume 18 170 eur (910 bodov x 15,72 eur + 240 bodov x 16,10 eur). Po tom čo žalovaný dobrovoľne uhradil žalobkyňu náhradu za SSU 18 169,20 eura, považovala žalobkyňa v tejto časti nárok v celom rozsahu za uspokojený (12 576 eur + 5 594 eur - 18 169,20 eur). Keďže zvýšenie základného bodového ohodnotenia SSU o 50% v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. zodpovedá sume 9 085 eur, žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplatenie 9 779 eur [18 864 eur (12 576 eur + 6.288 eur) - 9 085 eur]. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 4C/162/2013-148 zo 4.6.2015, právoplatným dňa 3.7.2015, konanie o časti žaloby o náhradu SSU vo výške 9 779 eur podľa ustanovení § 96 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O.s.p. zastavil.

7. Žalobkyňa následne 8.1.2016 vzala žalobu späť v časti základného bodového ohodnotenia SSU a žiadala pripustiť zmenu žaloby na základe znaleckého posudku, ktorým došlo k zvýšeniu základného bodového ohodnotenia SSU z 800 bodov na 1 150 bodov, a teda aj k zvýšeniu nároku žalobkyne na zvýšenie odškodnenia SSU v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. zo 6 288 eur na 9 085 eur (50% z 18 170 eur). Takto uplatnený nárok podľa nej zodpovedá novému bodovaniu SSU v znaleckom posudku vypracovanom dňa 16.1.2015. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 31.7.2017, za prítomnosti obidvoch sporových strán pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňu náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia 9 085 eur a úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 12 576 eur od 15.6.2013 do 18.2.2015.

8. Súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 144 CSP konanie v časti základného bodového ohodnotenia SSU, t. j. o zaplatenie 2 797 eur (12 576 eur - 9 779 eur), ktorú žalobkyňa považovala žalovaným v celom rozsahu za uspokojenú, konanie zastavil. Sporným medzi stranami tak ďalej ostalo zvýšenie náhrady za SSU podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. K tomuto z výpovede zákonnej zástupkyne žalobkyne súd prvej inštancie zistil, že zdravotný stav žalovanej je taký, že jej slzí oko, je citlivé na počasie a stále nepočuje na ľavé ucho a na pravé ucho nepočuje od jedného metra. Zdravotné postihnutia spôsobujú žalobkyňu problémy v škole, učitelia ju usádzajú do prvej lavice, aby lepšie videla na tabuľu, a aby lepšie počula. Žalobkyňu vznikli problémy aj v spoločnosti, resp. v kolektíve detí, že sa jej deti smejú, dávajú jej to najavo, napríklad tak, že ju majú za škaredú, že sa jej boja, keď má hnissavé oko, aby to od nej nedostali. Žalobkyňa svoj handicap nevnímala, teraz sa snaží páčiť, takže už to vníma inak. Keď jej niekto povie, že je škaredá, býva smutná.

9. Pri aplikácii ustanovení § 799 ods. 2 a § 444 Občianskeho zákonníka a ustanovení § 2 ods. 3 písm. d), 4 ods. 1 a ods. 2, § 5 ods. 1, ods. 2 a ods. 5, § 6 ods. 1 a ods. 3, § 7 ods. 1 a ods. 6, § 10 ods. 1 a ods. 4 veta prvá, § 11 ods. 6 písm. a) a b), ods. 7 a ods. 8 zákona č. 437/2004

Z.z. na zistený skutkový stav vychádzal predovšetkým z toho, že odškodnenie za SSU v základnej výmere je náhradou za preukázateľne nepriaznivé dôsledky úrazu na životné úkony poškodeného a na uspokojovanie jeho životných i spoločenských potrieb. Priznanie základného odškodnenia predpokladá, že dovtedajšie možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti sú v dôsledku úrazu objektívne obmedzené. Zvýšenie tejto náhrady predpokladá existenciu ďalších skutočností umožňujúcich záver, že obmedzenia poškodeného nepostačujú odškodniť len základným odškodnením. Podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. musí ísť o prípad hodný osobitného zreteľa. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.11.2011 sp. zn. 5Cdo/212/2010 (R 35/2013) jedným, nie však jediným dôvodom hodným osobitného zreteľa pre zvýšenie náhrady za SSU v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. je uznanie invalidity.

10. Podľa názoru súdu prvej inštancie v prejednávanom prípade išlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Zo znaleckého posudku organizácie forensic.sk, Inštitútu forenzných medicínskych expertíz, s. r. o., mal za preukázané, že žalobkyňa dňa 7.1.2011, okrem iných úrazov, utrpela aj úraz hlavy s malým pomliaždením mozgu v ľavej čelovej oblasti, s opuchom mozgu s nutnosťou zavedenia snímača vnútrolebkového tlaku. Úrazom bol zasiahnutý vyvíjajúci sa mozog dieťaťa. Zároveň zohľadnil, že ide o dieťa ženského pohlavia, ktoré má viditeľný trvalý handicap v oblasti tváre a zmyslový handicap. Poúrazové duševné a mozgové poruchy, ktoré majú nepriaznivý dosah na jej spoločenské uplatnenie sa môžu prejaviť aj s dlhším časovým odstupom od úrazu (až do ukončenia dospievania).

11. Zo znaleckého posudku súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobkyňa pred úrazom 7.1.2011 netrpela vrodenými alebo získanými zmenami zdravotného stavu, a že somatický zdravotný stav žalobkyne po úraze je trvalý a prognóza zlepšenia je nepriaznivá. Prognóza mozgových a duševných porúch zostáva otvorená. Žalobkyňu zásadným spôsobom v plnohodnotnom prežívaní jej života (osobného, rodinného, spoločenského, kultúrneho a športového) obmedzuje škúlenie (zabíehanie) pravého oka s poklesom pravého horného viečka a s dvojitým videním a ťažká nedoslýchavosť ľavého ucha. V súvislosti s obmedzením žalobkyne v budúcnosti pri výbere povolania, znalecká organizácia skonštatovala, že nie je možné vyjadriť sa, ktoré konkrétne povolania nebude môcť žalobkyňa vykonávať. Vo všeobecnosti bude obmedzená pri povolaniach, ktoré vyžadujú bezchybný zrak (vrátane práce na počítači), bezchybný sluch a neporušený vzhľad tváre. Podľa názoru súdu prvej inštancie takmer všetky povolania vyžadujú prácu na počítači, a teda žalobkyňa bude v budúcnosti pri výbere povolania v podstatnej miere obmedzená. V súvislosti s obmedzením žalobkyne pri povolaniach, ktoré vyžadujú neporušený vzhľad tváre, bezchybný sluch a zrak, ktoré konštatovala znalecká organizácia považoval za podstatný i jej ďalší záver, že trvalé následky poškodenia zdravia ovplyvnia žalobkyňu psychicky, pretože žalobkyňa je maloleté dieťa ženského pohlavia, ktoré má viditeľný trvalý handicap v oblasti tváre a zmyslový handicap. Aktuálny zdravotný stav žalobkyne mal preukázaný výpoveďou jej matky, podľa ktorej žalovanej slzí oko, stále nepočuje na ľavé ucho a aj druhé ucho má oslabené. Podľa matky žalovanej sa žalovanej deti v kolektíve posmievať a dávať jej najavo, že je škaredá.

12. Súd prvej inštancie hodnotil uvedené skutkové zistenia ako také, ktoré odôvodňujú postup podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z., keďže ani zvýšenie základného odškodnenia dostatočne nevyjadriло následky poškodenia zdravia žalobkyne úrazom pri dopravnej nehode, ktoré je trvale obmedzené alebo stratené. Zdôraznil, že žalobkyňa mala v dobe nehody len tri roky a je nepochybné, že maloleté dieťa, akým žalobkyňa je, chce súčasné obdobie života (školské obdobie), ako i nasledujúce (pubertu, dospievanie, dospelosť a starobu) prežiť čo najplnohodnotnejšie, bez fyzických i psychických ťažkostí.

13. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalovaného, že tieto dôvody boli zohľadnené v bodovom hodnotení podľa ustanovenia § 10 ods. 4 veta prvá zákona č. 437/2004 Z. z., podľa ktorého bodové hodnotenie za SSU môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktoré mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. Podľa názoru súdu prvej inštancie primerané zvýšenie bodového hodnotenia SSU posudzujúcim lekárom podľa ustanovenia § 10 ods. 4 veta prvá zákona č. 437/2004 Z. z. nie je možné stavať na roveň zvýšeniu nároku na SSU podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. Ak by zákonodarca bol rovnakého názoru ako žalovaný, nevložil by do zákona ustanovenie § 5 ods. 5, že v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%. Z výkladu ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. podľa súdu prvej inštancie vyplýva, že toto ustanovenie sa aplikuje v prípadoch, keď

zvýšenie základného odškodnenia (§ 5 ods. 1 zákona) dostatočne nevyjadruje následky, ktoré sú do budúcnosti v dôsledku poškodenia zdravia trvale obmedzené alebo stratené. Naproti tomu z ustanovenia § 10 ods. 4 veta prvá zákona č. 437/2004 Z. z. je zrejme, že bodové hodnotenie za SSU môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktoré mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví.

14. Zákon pripúšťa rozpätie zvýšenia náhrady od 0% do 50%, čo umožňuje súdu rozhodnúť o primeranom zvýšení podľa spôsobených následkov, ktoré zanechala nehoda na poškodenej žalobkyni v oblasti jej spoločenského, kultúrneho, pracovného a súkromného života. Zistené následky na zdraví žalobkyne a možnosti jej spoločenského, osobného, rodinného, kultúrneho a športového uplatnenia podľa súdu prvej inštancie odôvodňujú zvýšenie náhrady za SSU, nie však v maximálne možnej miere 50%. Takéto zvýšenie považoval za primerané len poškodeným s najťažšími následkami, ktorí zostanú pripútaní na lôžko, plne odkázaní na pomoc iných, ktorí nedokážu vykonávať ani základné životné úkony, sú plne izolovaní nielen od akéhokoľvek spoločenského, športového alebo kultúrneho života, ale aj od života citového.

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že poškodenia zdravia žalobkyne zmenili jej doterajší život a budú mať v budúcnosti vplyv na jej sebadôveru, sebavedomie, vystupovanie a integrovanie sa do akéhokoľvek kolektívu. Súd prvej inštancie považoval za primerané povahe následkov úrazu poškodenej pri dopravnej nehode zvýšenie náhrady za SSU o 30% podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z., t. j. o 5 451 eur.

16. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni aj úroky z omeškania 8,50% ročne zo sumy 5 502 eur od 30.6.2013 do 18.2.2015, t. j. do dňa uhradenia poistného plnenia žalovaným vo výške 18 169,20 eura žalobkyni; tento deň nebol medzi stranami sporný. Za prvý deň omeškania považoval 30.6.2013 (nie žalobkyňou uplatnený prvý deň omeškania 15.6.2013) a žalobkyni priznal úrok z omeškania zo sumy 5 502 eura (nie zo žalobkyňou uplatnenej sumy 12 576 eur), pretože vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalovaného, že žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania zo sumy 12 576 eur, ktorá vychádzala z bodového hodnotenia SSU za položky 253 a 271 podľa lekárskeho posudku o bolestnom a SSU z 19.10.2012 (č. I. 19), pričom položka č. 253 - Vážne mozgové alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy nebola preukázaná znaleckým posudkom č. 12/2015 z 16.1.2015 (č. I. 93 - 126), a dokonca ani nebola hodnotená v tomto znaleckom posudku vypracovanom v rámci súdneho konania. Nárok žalobkyne na úroky z omeškania v tejto časti (t. j. z časti 7 074 eur - 450 bodov x 15,72 eur) preto považoval za nedôvodný. Rovnako tak položka č. 271 - Traumatická porucha okohybných nervov alebo okohybných svalov s poruchou binokulárneho videnia, uplatnená v žalobe, bola hodnotená v žalobkyňou predloženom lekárskom posudku o bolestnom a SSU zo dňa 19.10.2012 (č. I. 19) iba polovičnou sadzbou (sumou 5 502 eur - 350 bodov x 15,72 eur). Žalovaný preto mohol byť v omeškaní s plnením len za položku č. 271 hodnotenú 350 bodmi, čo bolo 5 502 eur. V súlade s ustanovením § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nakoľko šetrenie poistnej udalosti bolo skončené 14.6.2013 (č. I. 24 a č. I. 40) s ohľadom na ustanovenie § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. sa žalovaný nemohol dostať do omeškania dňa 15.6.2013 tak ako to tvrdí žalobkyňa, ale až dňa 30.6.2013 (15-dňová lehota stanovená § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. žalovanému uplynula dňa 29.6.2013). Z týchto dôvodov súd považoval za prvý deň omeškania 30.6.2013 a priznal žalobkyni úrok z omeškania z náhrady za SSU 5 502 eur od tohto dňa.

17. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu v časti zvýšenia náhrady za SSU o 3 634 eur (20% zvýšenie náhrady za SSU), ako rozdielu medzi žalobkyňou uplatneným zvýšením náhrady za SSU o 9 085 eur (maximálne 50% zvýšenie náhrady za SSU) a súdom priznaným zvýšením náhrady za SSU o 5 451 eur (30% zvýšenie náhrady za SSU), ako aj v časti úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 7 074 eur od 15.6.2013 do 29.6.2013, ako rozdielu medzi žalobkyňou uplatneným úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 12 576 eur od 15.6.2013 do 18.2.2015 a súdom priznaným úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 5 502 eur od 30.6.2013 do 18.2.2015, zamietol.

18. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 a ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, v spojení s jeho § 262 ods. 1 a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74%. Zastavenie konania v časti o zaplatenie 12 576 eur (uznesením č. I. 148 zastavené konanie v časti náhrady škody 9 779 eur a v rozsudku zastavené konanie v časti náhrady za SSU 2 797 eur) bolo zavinené žalovaným, pretože žalobkyňa vzala v tejto časti žalobu späť z dôvodu, že žalovaný až po podaní žaloby, dňa 18.2.2015, uhradil žalobkyni náhradu za SSU 18 169,20 eura. Keďže zastavenie konania v tejto časti z procesného hľadiska zaviniť žalovaný, vzniklo právo na náhradu trov konania protistrane, t. j. žalobkyni. Žalovaný mal úspech v časti zamietnutého zvýšenia SSU o 3 634 eur a v časti zamietnutého úroku z omeškania 8,8 % zo sumy 7 074 eur od 15.6.2013 do 29.6.2013. Žalovanej úspech v spore tak bol 87 % a žalovaného 13 %.

19. Proti rozsudku podali odvolanie obidve strany.

20. Žalovaný podal odvolanie proti výroku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni zvýšenie náhrady za SSU 5 451 eur s 8,5 % úrokom z omeškania zo sumy 5 502 eur od 30.6.2013 do 18.2.2015 a proti rozhodnutiu o náhrade trov konania. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v prípade žalobkyne ide o prípad hodný osobitného zreteľa odôvodnený tým, že úrazom bol zasiahnutý vyvíjajúci sa mozog dieťaťa a tým, že ide o dieťa ženského pohlavia, ktoré má viditeľný trvalý handicap v oblasti tváre a zmyslový handicap. Uviedol, že sám súd prvej inštancie v závere odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že v dobe jeho rozhodovania nie je možné objektívne zhodnotiť aká je celková vulnerabilita poškodenej a aká bude intenzita protektívnych faktorov a jej adoptačný proces a preto akýkoľvek odhad, hodnotenie alebo prognózovanie poúrazových duševných a mozgových porúch u poškodenej by bolo len špekulatívne a neobjektívne. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní len z výpovedí matky žalobkyne, čo znamená, že povinnosť uhradiť žalobkyni ňou uplatnený nárok nebola žalovanému uložená na základe toho, že by v rámci vykonaného dokazovania bol nárok žalobkyne jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaný, ale len na základe uvedených nepreukázaných domnienok. Súdu prvej inštancie vytkol, že mu uložil povinnosť len na základe pravdepodobnosti a nie na základe oprávnených a najmä preukázaných nárokov. Rozsah a závažnosť poranení žalobkyne bol podľa jeho názoru dostatočne zohľadnený v znaleckom posudku, v ktorom znalci pristúpili k zvýšeniu bodového hodnotenia SSU pri všetkých hodnotených položkách o 100 % vzhľadom k veku poškodenej v dobe poistnej udalosti. Rovnako nesúhlasil ani s výškou priznaného zvýšenia SSU na 30%, považoval ho za neprimerané, nakoľko poškodenie zdravia žalobkyňu nevytláčilo z bežného života, čo by mohlo podľa neho byť posudzované ako prípad hodný osobitného zreteľa

21. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania podala odvolanie žalobkyňa a žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a priznať jej plný nárok na náhradu trov konania. Súdu prvej inštancie vytkla, že vôbec nezohľadnil, že zvýšenie náhrady za SSU v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z. závisí výlučne od úvahy súdu, v dôsledku čoho je nezákonné, aby pri ukladaní povinnosti náhrady trov konania vychádzal z procesného úspechu sporových strán v spore. Uviedla, že v spore nebola procesne neúspešná, ak jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nakoľko ju nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku, ktorý závisí na úvahe súdu alebo od znaleckého posudku. Poukázala na judikatúru viažucu sa k aplikácii ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. v konaniach o nároku na zvýšenie SSU, ktorú je možné podľa nej uplatniť aj pri aplikácii ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v súlade s čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1 a čl. 4 CSP.

22. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného a jeho námietke, že jej nárok na zvýšenie náhrady za SSU nebol preukázaný a legitímny, uviedla, že nesúhlasí s jeho názorom, že nebola vylúčená z bežného života. Poukázala na odôvodnenie rozsudku prvej inštancie, ktorý sa s námietkami žalovaného vysporiadal a zdôvodnil prečo považuje nárok na zvýšenie SSU v rozsahu 30 % za oprávnený. Okrem znaleckého posudku zopakovala ďalšie skutočnosti, ktoré ju výrazne obmedzujú v plnohodnotnom prežívaní života, najmä na škúlenie pravého oka s poklesom horného viečka a s dvojitém videním a ťažkú nedoslýchavosť ľavého ucha, ktoré ju limitujú v osobnom, rodinnom, spoločenskom, kultúrnom či športovom živote. Nesúhlasila s výkladom ustanovenia § 5 ods. 5 v súvislosti s § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. ako ho podal v odvolaní žalovaný, že len uznanie invalidity je dôvodom hodným osobitného zreteľa odôvodňujúcim priznanie zvýšenie náhrady za SSU. Podľa rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR posúdenie, či u konkrétneho poškodeného ide o prípad osobitného zreteľa, je výlučne úlohou súdu, pričom právna úprava nijakým, ani demonštratívnym spôsobom neuvádza, aké

poškodenia zdravia, respektíve aké následky takéhoto poškodenia zakladajú nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia (uznesenie NS SR z 29.10.2009 sp. zn. 2 Cdo 170/2008).

23. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobkyne zopakoval, že trvá na dôvodoch svojho odvolania, pretože mu bola povinnosť uhradiť žalobkyňu zvýšenie náhrady za SSU napriek tomu, že vykonaným dokazovaním nebol nárok jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaný. K odvolaniu žalobkyne v časti náhrady trov uviedol, že trvá na svojom odvolaní a má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí a preto žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť a žalobkyňu uložiť povinnosti nahradiť mu trovy konania.

24. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný vo vyjadrení k jej odvolaniu nereagoval na jej argumentáciu. Zopakovala, že má trvalé následky na zdraví, a ak by aj súd prvej inštancie neprihliadol na ďalšie významné skutočnosti preukazujúce opodstatnenosť ňou uplatneného nároku, na jeho preukázanie by postačovali závery znalcov a na ich základe musel dospieť k záveru, že v jej prípade ide o prípad hodný osobitného zreteľa.

25. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolania podané obidvomi stranami sporu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a odvolaniu žalobkyne vyhovel a zmenil napadnuté rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Rozsudok verejne vyhlásil 27.6.2019 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP).

26. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

27. V danej veci súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na zvýšenie náhrady za SSU žalobkyne v súvislosti s poškodením zdravia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo 7.1.2011, keď mala tri roky tak, že jej s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z. náhradu vypočítanú podľa bodového ohodnotenia znalcom zvýšil o 30 % s ohľadom na okolnosti prípadu, ktoré sú hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

29. Posúdenie, či u konkrétneho poškodeného ide o prípad hodný osobitného zreteľa zakladajúci nárok na zvýšenie SSU, je výlučne úlohou súdu, pričom právna úprava, okrem uznania invalidity, neuvádza, aké poškodenia zdravia, respektíve aké následky takéhoto poškodenia zakladajú nárok na predmetné zvýšenie. Súd vychádza jednak z lekárskeho posudku základného bodovania SSU, ale tiež musí prihliadať na to, aké zmeny poškodenie zdravia vyvolali v živote dotknutej osoby vo vzťahu k stavu pred poškodením. Okolnosti hodné osobitného zreteľa by mal súd posudzovať s ohľadom na individuálneho poškodeného, bez ohľadu na to, či jeho spôsob života pred poškodením vykazoval znaky vysokého spoločenského angažovania v oblastiach umenia, vedy, športu, či politiky alebo viedol tzv. bežný život. Uprednostňovanie určitých spoločensky preferovaných povolání a voľnočasových aktivít, nazieraných ako vysoko kultúrne, pred inými zamestnaniami a bežnými rodinnými aktivitami je nekorektné nielen z hľadiska etiky, ale, a to najmä, je v konečnom dôsledku porušením zásady rovnosti strán sporu a ochrany slabšieho (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.10.2009 sp. zn. 2 Cdo 170/2008).

30. Súdna prax pri rozhodovaní o zvýšení náhrady za SSU zohľadňuje jednak tie stránky, ktoré sú spoločné pre život všetkých ľudí (možnosť vykonávať bežné životné úkony, postarať sa o svoju hygienu, stravovanie, obliekať sa, žiť prípadne rodinným životom, realizovať sa v partnerskom vzťahu, mať deti) a jednak tie stránky, ktoré sú osobité u každého jednotlivca zvlášť, vzhľadom na jeho spoločenské dovtedajšie pôsobenie (stupeň jeho angažovanosti v najrozmanitejších sférach spoločenského života, akými sú oblasť kultúry, športu, umenia, politiky, vedy). Jednotiacim hľadiskom pri určovaní adekvátneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je, aby obe tieto stránky boli zohľadnené tak, že ich vzájomná jednota vyjadrí primeranosť priznanej náhrady vo vzťahu k povahe následkov poškodenia zdravia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21.6.2018 sp. zn. 3 Cdo 209/2017).

31. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel vo veci k nesprávnemu skutkovému záveru, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa len na základe výpovede matky žalobkyne, t. j. nepreukázaných domniek a proti samotnému zvýšeniu náhrady tým, že túto už zvýšil znalec pri bodovom hodnotení SSU žalobkyne.

32. Odvolací súd nepovažoval tieto námietky za také, ktoré by mohli byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej. Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenie rozhodnutím súdu podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z., ako bolo už uvedené, sa v rozhodovaní súdov neobmedzuje len na prípady, keď sa poškodený v období pred poškodením zdravia angažoval v spoločnosti, ale aj na ďalšie prípady, napr. ak je poškodený pre následky na zdraví takmer vyradený zo života a jeho predpoklady na uplatnenie sa v spoločnosti sú takmer stratené, pričom v týchto prípadoch súdy priznávajú vyššie zvýšenia, a dokonca náhrady zvyšujú i v prípadoch menej závažných, i keď ešte stále hodných osobitného zreteľa. Rozdiely v závažnosti poškodenia zdravia a v rozsahu obmedzenia, ktoré toto poškodenie zdravia vyvolalo, sa v rozhodnutí prejavujú v rozdielnej miere zvýšenia náhrady.

33. Hodnotenie súdu prvej inštancie, že k poškodeniu zdravia žalobkyňa došlo v dobe, keď mala len 3 roky, je trvalé a nesporne ju obmedzuje v spoločnosti a záver, že ide o prípad hodný mimoriadneho zreteľa, vychádza nielen z vyjadrenia jej matky v súdnom konaní, čo malo byť podľa žalovaného nedostatočné pre tento záver, ale predovšetkým zo znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou, ktorý bol vypracovaný na požiadanie súdu. Podľa posudku, žalobkyňa má viditeľný trvalý handicap na tvári a zmyslový handicap, čo ju zásadným spôsobom obmedzuje s plnohodnotným prežívaním jej života, a bude ju obmedzovať aj pri výbere povolania, a môžu mať negatívny dosah aj na jej psychiku. Odvolací súd považuje záver súdu za podložený znaleckým posudkom, má teda oporu vo vykonanom dokazovaní, a bolo na úvahe súdu ako posúdi tieto ťažkosti poškodenej, ktoré sú následkom úrazu pri dopravnej nehode.

34. K námietke proti výške súdom priznanému zvýšeniu náhrady za SSU odvolací súd poukazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie podrobne popísal, ako k nemu dospel s tým, že sa stotožňuje s posúdením následkov poškodenia zdravia žalobkyne na jej uplatnenie v spoločnosti. Odvolací súd na podporu odôvodnenia uvádza, že už znalec (znalecká organizácia) zvýšil bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia až na dvojnásobok podľa ustanovenia § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. vzhľadom na psychické následky vzniknuté v priamej súvislosti s úrazom, ktorý poškodená utrpela pri dopravnej nehode a s ohľadom na možnosť poškodenej uplatniť sa v živote a spoločnosti (záver znaleckého posudku, str. 110 spisu). Úsudok súdu prvej inštancie o primeranosti miery zvýšenia odškodnenia podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. vychádza z individuálnych okolností posudzovanej veci a je v rámci toho, ako sú stanovené predpoklady pre zvýšenie odškodnenia súdom v tomto ustanovení a v súlade s jeho aplikáciou súdmi (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.11.2011 sp. zn. 5 Cdo/212/2010 (R 35/2013), rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.6.2018 sp. zn. 3Cdo/209/2017).

35. Na odvolanie žalobkyne odvolací súd preskúmal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, ktorým priznal žalobkyňi nárok na náhradu 74 % trov konania.

36. Aj keď rozhodnutie o zvýšení náhrady za SSU podľa ustanovenia § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z. je spravidla založené na znaleckom posudku zaobstaranom vo veci súdom a výsledkoch ďalšieho dokazovania vykonaného v konaní, je týmto zákonom ponechané na úvahe súdu. Súčasná právna úprava civilného procesu neobsahuje ustanovenie obdobné § 142 ods. 3 O.s.p., ktoré umožňovalo súdu priznať strane sporu plnú náhradu trov konania aj keď mala vo veci úspech len čiastočný, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, ktoré bolo špeciálne vo vzťahu k ustanoveniu § 142 ods. 2 O.s.p. všeobecne upravujúcom rozhodovanie o trovách konania v prípade čiastočného úspechu strán v konaní (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 142/2014). Rozhodovanie o náhrade trov konania v súčasnosti vychádza zo zásady úspechu vyjadrenej v ustanovení § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorej súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pri absencii osobitného ustanovenia upravujúceho rozhodovanie o náhrade trov konania vo veciach, v ktorých rozhodnutie závisí od úvahy súdu, je potrebné uplatniť na tieto konania pri rozhodovaní o náhrade trov konania zásadu úspechu vyjadrenú v § 255 CSP, a túto vykladať s prihliadnutím na čl.

4 CSP v súlade s účelom sledovaným § 142 ods. 3 O.s.p., tak ako to tvrdila vo svojom odvolaní aj žalobkyňa.

37. Procesný úspech v konaní o zvýšenie náhrady za SSU je v zmysle vyššie uvedeného potrebné posudzovať s ohľadom na úspech strán sporu v základe uplatneného hmotnoprávneho nároku, keďže samotná výška priznaného plnenia závisí od úvahy súdu. V konaniach, v ktorých výsledok závisí od úvahy súdu, totiž nemožno spravodlivo zaťažiť stranu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu v časti plnenia priznaného na základe úvahy súdu. Ak teda je predmetom sporu zvýšenie náhrady za SSU, ktorú súd vyhodnotí ako dôvodnú, ale voľnou úvahou považuje za primerané priznať zvýšenie náhrady za SSU v určitej výške a vo zvyšku žalobu zamietne, je potrebné konštatovať, že žalobca bol v konaní procesne úspešný čo do základu uplatneného nároku a tento úspech zakladá nárok na náhradu trov konania, a to aj v prípade, že rozhodnutím súdu priznané zvýšenie náhrady za SSU nezodpovedá výške zvýšenia náhrady za SSU uplatnenej žalobou. V týchto prípadoch teda nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bolo vyhovené v základe uplatneného nároku a bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku (obdobne napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/280/2017 z 24.8.2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/129/2018 z 27.3.2019, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/191/2017 z 13.12.2017).

38. Výška priznaného zvýšenia náhrady za SSU bola určená voľnou úvahou súdu (obmedzenou iba dispozičnou zásadou konania a korigovanou ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov v obdobných právnych veciach), ktorú nebolo možné vopred jednoznačne predvídať. Za takejto procesnej situácie považoval odvolací súd za potrebné konštatovať, že žalobkyňa mala v konaní pred súdom prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP plný procesný úspech čo do základu uplatneného nároku a v späťvzatej časti žaloby zastavenie konanie zavinil žalovaný. Keďže rozsudok súdu prvej inštancie vychádzal vo výroku, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd toto rozhodnutie podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému plný nárok na náhradu trov konania, ktorú je však možné určiť iba z priznanej sumy a zároveň zohľadniť, že zastavenie konania v časti náhrady SSU zavinil žalovaný.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože bola v odvolacom konaní plne úspešná.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).